

РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. Варна, 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Търговско дело № 20223100900255 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 във вр. с чл.608 ТЗ.

Образувано е по молба на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, представлявано от управителя С. А. чрез упълномощения адв.В.С. от ВАК, с искане за откриване производство по несъстоятелност на дружеството поради настъпила през 2022г. неплатежоспособност.

В молбата се излага, че дружеството е в невъзможност да изпълни свои изискуеми търговски задължения, поради което е неплатежоспособно съгласно чл.607а от ТЗ. Твърди се, че състоянието на неплатежоспособност е проявено към 30.03.2022г. като считано от месец март 2021г. дружеството е преустановило търговската си дейност. Твърди се, че задълженията на дружеството възлизат на сумата от общо 87 215.73 лева, в които има и публични, и частноправни задължения както и такива към собствениците на капитала ФЛ. Твърди се, че дружеството не разполага с никакви средства за покриване разноските в несъстоятелността, освен краткотрайни активи /суровини и материали/ на стойност от 1000 лева и др. вземания в размер на 5 000 лева.

Към молбата са приложени Уведомление до НАП за подаване на молба за откриване на производството; актуална справка за задълженията на дружеството към края на март 2022г. с посочени кредитори на дружеството; отчет за приходите и разходите за периода от януари 2022г. до март 2022г.; счетоводен баланс към 31.03.2022г., подписани от съставител и представляващ дружеството.

Съдът намира депозираната от молителя НИК –ВИ ООД молба за редовна. Същата е подадена от легитимирана страна по смисъла на чл.625 ТЗ, чрез редовно упълномощен

процесуален представител, в изискуемата форма и при спазване изискванията на чл.628 ТЗ.

В съдебно заседание молбата за откриване на производство по несъстоятелност на молителя НИК –ВИ ООД се поддържа чрез пълномощника адв.В.С..

Съдът, въз основа на изложените от молителя твърдения и доводи, събраните доказателства, включително по усмотрение на съда, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявена е за разглеждане молба на търговското дружество НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980, Варна, представлявано от управителя С. А. чрез упълномощения адв.В.С. от ВАК, за откриване производство по несъстоятелност на дружеството поради настъпила през 2022г. неплатежоспособност, **на основание чл.625 и чл. 629, ал.1 от Търговския закон и чл.608 и чл.607а ТЗ.**

В молбата се твърдят съществените за инициране на производство по чл.625 ТЗ обстоятелства, а именно финансови затруднения на търговеца, считано от март 2021г., когато дружеството е спряло да упражнява дейност Твърди се, че дружеството е изпаднало в състояние на неплатежоспособност към 30.03.2022г., когато са съществували задължения в общ размер от 87 215.73 лева, от които 24 190.96 лева публични задължения и обективна невъзможност на дружеството да удовлетвори кредиторите си.

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625 и 631, фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице, молителят да не в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването й или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; да е налице неплатежоспособност по смисъла на чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат траен и необратим характер и да представляват обективно състояние на търговеца, съответно последният да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, които хипотези законът дава алтернативно.

В случая, с оглед качеството на молителя на търговско дружество, е налице първата от посочените материални предпоставки за откриване на производството съгласно чл.1, ал.2 от ТЗ. Молбата е подадена от легитимирано лице, представляващо по силата на закона дружеството, чрез надлежно упълномощен адвокат с изрично пълномощно.

Нормата на чл.608, ал.2 ТЗ установява презумпция, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал.1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години.

Въз основа на извършена служебно справка по партидата на търговеца в Търговския

регистър на АВ, се установява че последният обявен от молителя ГФО е за 2020 година, поради което предвид подаване на молбата през 2022г., не е налице презумпцията по чл.608, ал.2 ТЗ. Не са подавани заявления за обявяване на следващи отчети на дружеството, които да са предмет на обработване.

Съгласно следваща презумпция по чл.603, ал.3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ, спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т.нар. "оборима презумпция", като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но върху действителното състояние на търговеца и възможността му да плати изцяло или частично само вземанията на отделни кредитори. Релевантен е обективният факт на неплатежоспособност, която представлява състояние на невъзможност да се посрещат текущите задължения. Молителят сам твърди, че е налице спиране на плащанията към март 2022г. и преустановяване на дейност една година преди това – през март 2021г. Това състояние на търговеца е предмет на установяване посредством допусната от съда служебно съдебно-счетоводна експертиза, която има за цел да изследва и посочи действителното икономическо и финансово състояние на молителя.

Съгласно чл.608, ал.4 ТЗ, търговецът е неплатежоспособен ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение. Тъй като настоящото производство е иницирано от молителя съдът намира тази презумпция за неприложима.

Съобразно твърденията в молбата по чл.625 ТЗ, молителят претендира откриване на производството по несъстоятелност единствено поради неплатежоспособност, поради което констатацията за наличие и на основание «свръхзадълженост» по смисъла на чл.607 и чл.742 ТЗ, не би се отразило по същество на произнасянето, макар да има косвено значение и за преценката на неплатежоспособността.

Съгласно постоянната съдебна практика, *неплатежоспособността* е обективно икономическо състояние, при което търговецът не може да изпълнява изискуеми парични задължения към кредиторите си. За да се установи дали търговецът е неплатежоспособен, е необходимо да се изследва неговото цялостно финансово - икономическо състояние към момента на приключване на устните състезания по делото и да се отговори на въпроса дали с притежаваните краткотрайни активи той може да погаси краткосрочните/текущи задължения към кредиторите си на база реалната ликвидност на активите. Според решение №71/30.04.2015г. по т.д.№4254/2013г. на ВКС, I т.о., от значение относно преценката за неплатежоспособността са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи към краткосрочните/текущи задължения на предприятието, тъй като именно с тях търговецът посреща текущите си задължения. Водещ е коефициентът на обща ликвидност, но само при действителна ликвидност на всички

елементи на краткотрайните активи, участващи в неговото формиране (материални запаси, краткосрочни вземания и финансови активи, налични парични средства). Липсва ликвидност на активите, когато на пазара няма търсене на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, както и когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. В тази хипотеза водещ ще е този от другите показатели за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който *включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства*, и състоянието на неплатежоспособност да се приеме за установено, ако с тях не се покриват текущите му задължения. Коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за евентуалното настъпване на това състояние в бъдеще. В решение по т.д.№ 685/2012 г. на ВКС, II т. о., е прието, че за отразяване действителното финансово - икономическо състояние на търговеца е недостатъчно простото съотношение на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност. За целта съдът дължи комплексна преценка на структурата на актива, неговата реализируемост и ликвидността на включените в съдържанието му компоненти. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, при съпоставяне на активи спрямо парични задължения, аналогично на разрешението в реш. № 71 по т. д. № 4254/2013г. на I т. о. на ВКС, следва да се съобрази действителната ликвидност на актива, при това с реалната му пазарна /а не балансова/ стойност. Недокананост съществуването и/или ликвидността на съответен вид актив изключва съобразяването му при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие.

В молбата си молителят е посочил като активи само краткотрайни такива – суровини и материали на стойност от 1 000 лева както и вземания в размер на 5000 лева.

От постъпила справка на ОД на МВР-Варна, Сектор Пътна полиция, се установява, че длъжникът няма регистрирани ППС, настояща или бивша негова собственост. /на л.40/ Не са налице вписвания, отбелязвания и заличавания за периода от 1991г. до февруари 2022г. и в Агенция по вписванията, съгласно чл.45, б.а и б.в от Правилника за вписванията.

От постъпила справка на Централен регистър на особените залози към МПР на РБ /на л.54/ се установява, че не е налице вписване на дружеството – молител като залогодател, ползвател по договор за лизинг, купувач по договор за продажба на имущество със запазване на собствеността или лице, спрямо което е наложен запов.

Не са налице висящи изпълнителни дела срещу длъжника – молителя съгласно справка от КЧСИ.

От постъпили Б.и справки се установява, че наличните Б.и сметки в Банка ДСК ЕАД са били закрити най-късно през м.10.2021г. и най-рано към април 2020г.

От постъпила справка на НАП, ТД –Варна /на л.96/ се установява, че по отношение

на молителя е налице образувано изп.дело на публичен изпълнител №3150009610/2015г. по описа на ТД на НАП – Варна, за вземане в размер на общо 21 252.61 лева – главница и лихви, по което е наложен запор върху вземанията на дружеството –молител по три посочени Б.и сметки в ТБ ОБЩИНСКА БАНКА, ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ АД и ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД. На съответните банки са изпратени запорни съобщения от август 2016г. Към справката е налице приложено и съобщение от Юробанк България АД за липса на авоари на молителя по посочената Б.а сметка.

От изслушаната по делото Счетоводна експертиза /на л.61 и сл./, която съдът цени като обективна, компетентна и пълна, се установява, че спрямо молителя са налице предпоставките по чл.608 ТЗ на неплатежоспособност.

Дружеството не е подавало ГДД за 2021г.; не е регистрирано по ЗДДС, спрямо него не са извършвани ревизии и няма издадени РА и РД за периода от 2014г. до изготвяне на заключението; няма наложени обезпечителни мерки по просрочени публични задължения; няма образувани и висящи изпълнителни дела. В заключението е посочена структурата на активите на длъжника за периода 31.12.2018г. до 40.04.2022г. – приложение №1, табл.-2 към ССЕ, откъдето е видно, че сумата на актива към 2022г. е 6 000 лева, а в края на 2021 – 5 000 лева. В табл.5 от заключението са показани показателите за ликвидност на молителя за периода 2018 – април 2022г. като видно от същите е: коефициентът за обща ликвидност показва, че ако се осребрят всички краткосрочни активи, ще се покрият 0.75 лева от всеки лев задължения към 31.12.2018г., а за 2022г. – едва 0.06 лева. Коеф.за бърза ликвидност показва, че ако се съберат вземанията с наличните парични средства ще се покрият към 2022г. отново 0.06 лева от всеки лев задължение. Коеф.за незабавна ликвидност сочи, че към април 2022г. наличните финансови активи и парични средства не достигат за покриване на каквато и да е част от задълженията. Съответно коеф.за абсолютна ликвидност е на същите изключително занижени стойности. Тези стойности са незадоволителни за дружеството още към 2018г. /вж.л.68/ В приложение №5 и №6 вещото лице Б. е онагледило вземанията и задълженията на молителя към свързани лица по данни от счетоводството му. Логично на това редуциране на активите на молителя, показателите за ликвидност се влошават още повече. /табл.6 по заключението/ Вещото лице сочи, че за целия изследван период 2018г. - 2022г., показателите за финансова автономност и задължнялост са с отрицателна величина поради отрицателната стойност на собствения капитал. Считано от 31.12.2019г. дружеството е отчитало отрицателен финансов резултат. Показателите за ликвидност са под препоръчителните за целия период и дружеството не може да покрива задълженията си. През целия период дружеството е било и силно зависимо от кредиторите си съобразно показателите за задължнялост и автономност. Съгласно заключението, задълженията на молителя по счетоводни данни от обратна ведомост за периода януари – април 2022г., възлизат на сумата от 93 086.42 лева, а без тези към свързаните лица – на 35 748.77 лева. По изготвения от вещото лице алтернативен счетоводен баланс към същия момент /въз основа информация от ТД на НАП - Варна и др./, задълженията възлизат на 86 183.92 лева, а без свързани лица- 28 846.27 лева главница и 1 543.24 лева – лихви. В приложение №5 от

заклучението са посочени всички изискуеми задължения на молителя по размер и основание.

Дружеството е извършвало разплащания с кредитори от Б.ите си сметки до 30.07.2022г. /приложение №2/ и по касов път до 30.04.22г. /приложение 4/ Най-старото просрочено задължение на длъжника е по фактура към СОД Варна АД от 04.11.2019г., а последно плащане към доставчик Бултакс Варна ЕООД е от 15.04.2022г. Съгласно таблица на л.73 по делото, общо задълженията към НАП възлизат на 22 361.74 лева – главница и лихви, към май 2022г. Било е образувано изп.дело №21104033/2021г., но по същото няма наложени обезпечителни мерки. Задължението с най-рано настъпил падеж е лихви за осигурителни вноски за данъчен период юли 2020г. и е с падеж на 27.07.2020г. /същото е на незначителна стойност, видно от табл.13/ Задълженията на дружеството към двамата съдружници С. Г. и Н. И., които са внасяли суми в целия период 2018 – 2022г., възлизат на по 831.18 лева за всеки от двамата. Последно погасяване на задължение към персонала е извършено на 30.04.2022г. в размер на 1848.64 лева.

Съгласно заключението, счетоводната отчетност на дружеството за периода ян.2018г. до 30.04.2022г. е водена редовно и в съответствие с изискванията на ЗСч като прилаганата форма на счетоводство дава информация за стопанските операции от хронологична и систематична гледна точка.

Дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и не е предоставило заеми на юридически и физически лица за периода м.12.2018г. до април 2022г. Последно приходи от търговска дейност са отразени през м.април 2022г. като са реализирани приходи от продажба на стоки в размер на 14 520.68 лева в периода януари 30.04.2022г. Тези приходи са нерегулярни и не могат да послужат за покриване задълженията на дружеството. Дружеството не разполага с персонал след 29.04.2022г., не разполага с активи, които да бъдат продадени без да се наруши търговската дейност на дружеството, с които да могат да погасят съществуващите задължения. Финансовите затруднения на дружеството имат траен и необратим характер /вж.т.11 по ССЕ/ към април 2022г. През целия период от 2018-2022г. дружеството е с отрицателен собствен капитал. Срещу активи в общ размер 6 000 лева стоят задължения в размер на 93 000 лева. Разликата между активи общо и задължения общо е -75 000 лева и тя е същата при краткосрочните задължения и при съпоставката им с краткотрайните активи. Започналото през 2019г. влошаване на финансовите показатели е придобило необратим характер към април 2022г.

Вещото лице не е установило касова наличност и суми по Б.и сметки. Същевременно е посочило сумата от 6600 лева начални разноски за производството по несъстоятелност, които следва да бъдат авансирани от длъжника или кредитори. В предоставения от съда срок, считано от открито заседание, длъжникът или кредитори не са заявили готовност за авансиране на разноските или част от тях. Поради това са налице основанията на чл.629б вр.чл.632, ал.1 ТЗ.

Въз основа на заключението, приложимите законови презумпции на чл.628, ал.2 и ал.3 ТЗ, липсата на каквито и да са счетоводни записвания, регистри и първични документи,

липсата на дейност за продължителен период от време, липсата на приходи от дейността, deregистрацията на дружеството, липсата на свободни парични средства, съдът достига до извод, че се установяват съвкупно предпоставките на чл.608 ТЗ, т.е. дружеството е в състояние на неплатежоспособност, на обективна невъзможност да посреща текущите си задължения. Налице е налице обективно трайно влошено икономическо състояние на търговеца, чието проявление е и прекратяване на дейността. Не се твърдят и не се установяват основания за приложение на чл.631 ТЗ, съотв.отхвърляне на молбата.

Въз основа на горната установеност, съдът дължи определяне на началната дата на състоянието на неплатежоспособност. По този въпрос съдът се придържа към последователната и непротиворечива практика на ВКС ([решение № 33/07.09.2010г.](#) по т. д. № 915/2009 г. на II т. о., [решение № 115/25.06.2010г.](#) по т. д. № 169/2010 г. на II т. о., решение № 90/20.07.2012 г. по т. д. № 983/2011 г. на I т. о., [решение № 202/10.01.2014г.](#) по т. д. № 1453/2013 г. на II т. о., решение № 9/10.04.2019 г. по т. д. № 2099/2018 г. на I т. о. и др.), съгласно която началната дата на неплатежоспособност се определя след преценка на цялостното икономическо състояние на търговеца - длъжник, посредством коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова задължнялост, чрез които се установява началният момент на обективна трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните си активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор сами по себе си, без изследване на причините за тях, не е достатъчна база за определяне икономическото състояние на длъжника. По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ, фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочните/текущите задължения към всички кредитори по чл.608 ТЗ. Началната дата се определя в практиката към датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. началната дата на неплатежоспособността следва да се определи при съобразяване с общото икономическо състояние на длъжника и моментът на спиране на обслужване на задълженията, а не от конкретно извършено или неизвършено плащане към кредитор. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че макар финансовите затруднения на дружеството да датират от 2019г., същите са се променили трайно в негативен план през следващия период като бележат тенденция за влошаване на всички икономически показатели. Въз основа на заключението, състоянието на неплатежоспособност на дружеството се проявява трайно именно в този период 2019-2022г. След април 2022г. дружеството преустановява търговската си дейност и освобождава персонала си. Още към края на 2021г., видно от справка приложение №5 към ССЕ, рязко нарастват задълженията на дружеството към други кредитори/доставчици/, без тези към свързаните лица – съдружници – задълженията нарастват от 5 215.04 лева на 25 018.05 лева, а през 2022г. се запазва тази тенденция. За сметка на това нарастват задълженията към

свързаните лица С. Г. и Н. И.. Към същия момент април 2022г. по оборотна ведомост задълженията на длъжника възлизат на 35 748.77 лева /без тези към свързаните лица/ , а по изготвения от вещото лице алтернативен счетоводен баланс – 30 389.51 лева. Същевременно, към същия момент, видно от справка в приложение 6, вземанията на молителя възлизат на 0.00 лева. Всички трудови договори са били прекратени към 29.04.2022г. Към този момент са проявени трайно и необратимо лошата ликвидност, зависимостта от кредиторите и липсата на приходи, съответно невъзможността да бъдат заплащани текущите задължения. Към настоящия момент не са установени наличности по каса и Б.и сметки, няма други активи. Тъй като най-обременителните са публичните задължения като видно от справката в табл.13 /л.73/, голяма част от тях са падежирали в 2021г. и през март/април 2022г., съдът намира, че следва да фиксира датата на неплатежоспособност именно към този момент – април 2022г. До този момент са били извършвани разплащания. Към тази дата се проявяват всички негативни предпоставки на изпадналото в неплатежоспособност дружество, вкл.прекръстване на дейност с освобождаване на персонала, отрицателна ликвидност и влошаване на всички останали показатели за самостоятелно работещо търговско предприятие.

С оглед липсата на данни за наличие на бързо ликвидно имущество /което да може бързо да се реализира и да се превърне в парични средства, за да послужи за покриване на разностите/, с протоколно определение от 13.07.2022г., съгласно чл. 629б вр. чл. 632 ТЗ, длъжникът е приканен ведно с кредиторите да предплатят минимални начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 6 600 лв., в двуседмичен срок от уведомяването. В указания по-горе срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноски, а с оглед ангажираните и служебно известни на съда обстоятелства, не са и налични такива у длъжника. При така установените факти съдът прави извод, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриването на производство по несъстоятелност и производството да бъде спряно. С оглед предвидената в чл.632, ал.2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал. 1 от ТЗ длъжникът не се заличава от ТР, съдът намира, че имуществото на молителя, което евентуално ще бъде открито или реализирано след решението по чл.632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството като се постанови обща възбрана и заповед върху същото.

Доколкото производството е образувано по молба на длъжник, на осн.чл.620, ал.1 ТЗ, държавната такса следва да се събере от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежеспособността на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8, представлявано от С. В. А., с начална дата – 30.04.2022г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8.

ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8 при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8, на основание чл.632, ал. 1, изр. 1-во от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА на осн.чл.632, ал.6 ТЗ длъжника **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8, в едномесечен срок от вписването на решението да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно [Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя](#) и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на длъжника.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.2 ТЗ, на молителя **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в едногодишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по Б.а сметка на съда необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ в размер на 6600 лева.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.4 ТЗ, че ако в едногодишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на **НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980**, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро

№1, ет.8.

ОСЪЖДА НИК-ВИ ООД, ЕИК 203293980, Варна, район Одесос, ул.Бачо Киро №1, ет.8 да заплати по сметка на Варненски окръжен съд, **сумата от 250.00** /двеста и петдесет/ лева, представляваща дължима държавна такса по молба за откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл.620, ал.1 от ТЗ вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър при АВп, на основание чл. 633, ал. 1 вр. чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл. 634 в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____